

[Valdemar Sørensen.]

naar vor Anbefaling af Importret var kommet, var at sortere disse Anbefalinger ud fra de Synspunkter, som nu engang maatte være de rigtige for den afgørende Institution, nemlig Grosserer-Societetets Komité, og deriblandt ikke mindst dette, at de Folk, man anerkendte, dog fornuftigvis maatte anerkendes for Beløb, som var saa rimelige, at der kunde føres en lille Forretning for dem. Det er dér, det ærede Medlem Hr. Prieme begyndte at forsynde sig, og det er dér, det ærede Medlem har fortsat med det, og da vi nu behandler et Lovforslag som dette, vil jeg gerne benytte Lejligheden til en Gang for alle at sætte en Stopper for det ærede Medlem Hr. Priemes Synder i den Retning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Da Venstres Formand, det ærede Medlem Hr. Krag, der var Venstres Hovedforhandler i 1932, nu er kommet til Stede, vil jeg af Hensyn til den Afgørelse, som Højesteret snart vil komme til at staa over for angaaende Sagen mod Kolding Andelsslagteri, gerne stille et Spørgsmaal. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Krag: Fik Venstre i 1932, da Venstres Ændringsforslag af Oktober kom ind i Valutaloven, Tilsagn om Afleveringspligtens fuldkomne Bortfald? Man maa gaa ud fra, at Forholdet har været indgaaende drøftet i Udvalget, idet Venstre ved Valget i 1932 lagde stor Vægt — og med Rette — paa dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet er altsaa: Har Venstre i 1932 faaet et bestemt Tilsagn om Afleveringspligtens fuldstændige Bortfald?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen i, at denne Diskussion helst skulde være ført et andet Sted, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Rager, der her fra Folketingets Talerstol har fremsat visse Paastande om Grosserer-Societetets Komité, som efter min Mening er fuldstændig uden Holdepunkt i de virkelige Forhold. Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at Erhvervene ikke havde ønsket at være med til Ordningen. (*Rager:* Grosserer-Societetet). Vel, Grosserer-Societetet. Betegnende for

den Maade, paa hvilken det ærede Medlem ønsker at diskutere her fra dette Tings Talerstol, er, at da det ærede Medlem skal til at bevise denne Paastand, gaar han helt tilbage til Januar 1932. Jeg synes egentlig, at Ting, der ligger saa langt tilbage, kunde vi undlade at diskutere nu, naar det er en Kendsgerning, at Grosserer-Societetets Komité gennem de senere Aar paa ethvert Omraade og i alle Udvalg har medarbejdet ved denne Lovs Administration. Jeg tager det som en Erkendelse fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens Side af, at det er paa det ærede Medlems Foranledning, at denne Tildeling af Valutaattester til Dels er sket som en social Foranstaltning. Det er en Erkendelse, som jeg ikke kan forlange bedre, men jeg maa maaske have Lov til at sige til det ærede Medlem, at dér, hvor intet er, har Kejseren tabt sin Ret, og det er jo desværre det, der er Tilfældet paa en lang Række Omraader og for en lang Række Varer: der er næsten intet mere at fordele.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Prieme har misforstaaet min Partifælle det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Det var nogle Detailspørgsmaal inden for Enkelbrancher, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen ikke mente skulde diskuteres her. Jeg forstaaar naturligvis godt, at det er det ærede Medlem Hr. Prieme meget ubelejligt, at denne Diskussion om Grosserer-Societetets Stilling er blevet rejst her, men jeg synes, at dette Sted netop er det rigtige til at trække frem til virkelig Belysning det, som maaske ellers foregaar bag de lukkede Døre.

Det er naturligt, at jeg gaar tilbage til 1932, naar Hovedsynden ligger dér, og det gør den. Dengang erklærede Grosserer-Societetet, at det ikke vilde være med, og det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem siger, at dette betyder intet i Dag. Naar det ærede Medlem Hr. Prieme derefter vil sige, at der intet er bevist om Grosserer-Societetets øvrige Virken, og at de har medarbejdet, saa vil jeg sige, at de lige saa ofte har modarbejdet som medarbejdet. Det er netop det, som efterhaanden under denne Diskussion er bevist vedrørende Ny-Importørerne. I denne Sag med Hensyn til Ny-Importørerne er det ganske givet, at den Stilling, Grosserer-Societetet har taget, har været en